

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 17. november 2011 — Hristo Gaydarov mod Director na Glavna direktsia »Ohranitelna politsia« pri Ministerstvo na vatreshnite raboti (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administrativen sad Sofia-grad — Bulgarien)

(Sag C-430/10) ⁽¹⁾

(En unionsborgers frie bevægelighed — direktiv 2004/38/EF — forbud mod at forlade det nationale område på grund af en straffedom i et andet land — handel med narkotika — foranstaltning, der kan begrundes af hensyn til den offentlige orden)

(2012/C 25/25)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad Sofia-grad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Hristo Gaydarov

Sagsøgt: Director na Glavna direktsia »Ohranitelna politsia« pri Ministerstvo na vatreshnite raboti

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Administrativen sad Sofia-grad — fortolkning af artikel 27, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EØF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EFT L 158, s. 77), femte betragtning og 20. betragtning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 af 15. marts 2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks) (EUT L 105, s. 1) og artikel 71, stk. 1 og 2, i konvention om gennemførelse af Schengenaf-talen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser (EFT L 239 af 22. september 2000, s. 19) — begrænsning af retten til fri bevægelighed for en unionsborger — forbud mod at forlade sin hjemstats område på grund af en narkotikaforbrydelse begået i en tredjestat — foranstaltning der kan begrundes i den offentlige orden af hensyn til generalprævention og specialprævention

Konklusion

Artikel 21 TEUF og artikel 27 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EØF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF er ikke til hinder for

en national ordning, der tillader begrænsninger i den ret, som tilkommer en statsborger i en medlemsstat til at rejse til en anden medlemsstat, bl.a. med den begrundelse, at den pågældende er blevet idømt straf for narkotikahandel i en anden stat, forudsat at den pågældende statsborgers personlige adfærd for det første udgør en reel, umiddelbar og tilstrækkeligt alvorlig trussel mod en grundlæggende samfundsinteresse, at den påtænkte indskrænkende foranstaltning for det andet er egnet til at sikre virkeliggørelsen af det formål, som den forfølger, og ikke går videre end nødvendigt for at nå dette mål, samt at denne foranstaltning for det tredje kan være genstand for en effektiv domstolsprøvelse, der gør det muligt at efterprøve, såvel faktisk som retligt, foranstaltningens lovlighed i henhold til kravene i EU-retten.

⁽¹⁾ EUT C 301 af 6.11.2010.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 17. november 2011 — Petar Aladzov mod Zamestnik director na Stolichna direktsia na vatreshnite raboti kam Ministerstvo na vatreshnite raboti (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administrativen sad Sofia-grad — Bulgarien)

(Sag C-434/10) ⁽¹⁾

(En unionsborgers frie bevægelighed — direktiv 2004/38/EF — forbud mod at forlade det nationale område på grund af manglende betaling af skattegæld — foranstaltning, der kan begrundes af hensyn til den offentlige orden)

(2012/C 25/26)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad Sofia-grad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Petar Aladzov

Sagsøgt: Zamestnik director na Stolichna direktsia na vatreshnite raboti kam Ministerstvo na vatreshnite raboti

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Administrativen sad Sofia-grad — fortolkning af artikel 27, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EØF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EFT L 158, s. 77) — begrænsning i en unionsborgers udøvelse af retten til fri bevægelighed — forbud mod at en fysisk person som repræsentant for et handelselskab forbydes at forlade det nationale område på grund af udestående offentligretlige gældsforpligtelser over for staten, der betragtes som »betydelige« — foranstaltning begrundet i hensynet til den offentlige orden

Konklusion

- 1) EU-retten ikke er til hinder for en medlemsstats lovbestemmelse, der gør det muligt for den administrative myndighed at forbyde en statsborger i denne stat at udrejse heraf med den begrundelse, at en skattegæld i det selskab, hvor han er en af direktørerne, ikke er blevet betalt, dog på den dobbelte betingelse, at den omhandlede foranstaltning under visse særlige omstændigheder, som bl.a. kunne følge af karakteren eller størrelsen af denne gæld, har til formål at modsvare en reel, umiddelbar og tilstrækkeligt alvorlig trussel mod en grundlæggende samfundsinteresse, og hvis tilsigtede mål således ikke alene opfylder økonomiske betragtninger. Det tilkommer den nationale ret at efterprøve, om denne dobbelte betingelse er opfyldt.
- 2) Selv hvis det antages, at forbudsforanstaltningen mod at udrejse af området, således som den, der er blevet pålagt Petar Aladzov i hovedsagen, er blevet vedtaget på de betingelser, der er fastsat i artikel 27, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EØF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF, er de betingelser, der er fastsat i samme artikels stk. 2, til hinder for en sådan foranstaltning,
 - hvis den udelukkende er baseret på eksistensen af en skattegæld i et selskab, hvori denne sagsøger er en af direktørerne, og alene på grund af denne egenskab, uden at der er foretaget en specifik vurdering af hans personlige adfærd, og uden at det er godtgjort, at han på nogen måde udgjorde en trussel mod den offentlige orden, og
 - hvis forbuddet mod at udrejse af området ikke er egnet til at sikre virkeliggørelsen af det formål, som det forfølger, og går videre end nødvendigt for at nå dette.

Det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve, om dette er tilfældet i den sag, som den har fået forelagt.

⁽¹⁾ EUT C 317 af 20.11.2010.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 17. november 2011 — J.C. van Ardennen mod Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Centrale Raad van Beroep — Nederlandene)

(Sag C-435/10) ⁽¹⁾

(Direktiv 80/987/EØF — beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens — insolvensydelse — udbetaling underlagt en forpligtelse til at lade sig registrere som arbejdssøgende)

(2012/C 25/27)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Centrale Raad van Beroep

Parter i hovedsagen

Sagsøger: J.C. van Ardennen

Sagsøgt: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Centrale Raad van Beroep — fortolkning af artikel 4, 5 og 10 i Rådets direktiv 80/987/EØF af 20. oktober 1980 om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens (EFT L 283, s. 23), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/74/EF af 23. september 2002 (EFT L 270, s. 10) — rækkevidden af den garanti, der tilbydes af garantiinstitutionen — national lovgivning, der forpligter arbejdstagere til straks at lade sig registrere som arbejdssøgende, inden de anmoder om betaling af løntilgodehavender, som ikke er blevet udbetalt

Konklusion

Artikel 3 og 4 i Rådets direktiv 80/987/EØF af 20. oktober 1980 om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/74/EF af 23. september 2002, skal fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning, hvorefter arbejdstagere i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens er forpligtet til at lade sig registrere som arbejdssøgende for at kunne hævde deres ret til fuld betaling af løntilgodehavender såsom dem, der er omhandlet i hovedsagen.

⁽¹⁾ EUT C 317 af 20.11.2010.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 10. november 2011 — Finanzamt Lüdenscheid mod Christel Schriever (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof — Tyskland)

(Sag C-444/10) ⁽¹⁾

(Moms — sjette direktiv — artikel 5, stk. 8 — begrebet »hel eller delvis overdragelse af en samlet formuemasse« — overdragelse af ejendomsretten til varebeholdningen og erhvervsinventaret, som finder sted samtidig med udlejningen af erhvervslokalerne)

(2012/C 25/28)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Finanzamt Lüdenscheid

Sagsøgt: Christel Schriever